

Patentansökan nr 1001142-7

Ink. t. Patent- och
registreringsverket

Sökande/uppfinnare: Bengt Fenger-Krog

2011 -08- 1 9

316/114 Moo 10 Soi Bua Khao

Första posten

Nongprue

Banglamung Chonburi 20260

Thailand

Vårt ärendenr: 9278

Svar på föreläggande i ärendet daterat 2011-05-24

Ledamoten hävdar att det ursprungliga huvudkravet saknar nyhet, så en ny kravuppsättning bifogas där till det nya huvudkravet särdragen från det ursprungliga kravet 3 lagts. Det ursprungliga kravet 3 har därför strukits och därtill har krav 6 strukits då det är otydligt. Kvarstående krav har omnumrerats i enlighet med dessa ändringar.

Ledamoten vill hävda att uppfinningen enligt det ursprungliga underkravet 3 saknar uppfinningshöjd och lätt kan uppnås med en kombination av särdrag från D1 och D2. Jag vill dock hävda att båda dokumenten skiljer sig från uppfinningen på ett sådant sätt att detta tvärtom inte är uppenbart.

Dokument D1 beskriver en anordning som omfattar långsträckta element med kanaler sträcker sig längs med elementen i deras fulla längd, där varje tandrad mottas i en sådan kanal och tandraderna täcks på båda sidor av anordningen. Det finns öppningar i anordningen som låter vätska flöda på annat sätt, men huvuddelen av vätskeflödet går i kanalernas längdsriktning och med en blåsa (16) kan vätskan fås att flöda fram och åter i kanalerna, alltså längs tandraderna längdsutsträckning.

Dokument D2 beskriver en anordning som sprutar ut vätska mot tändernas yta genom små hål på samma sätt som uppfinningen. Vätskan ligger med anordningen obelastad i anordningens inre och genom att bita ihop tänderna kan vätskan pressas ut. Genom att öppna och sluta käken på detta sätt, skjuts tänderna in i och dras upp ur anordningen, vilket betyder att tandraderna befinner sig helt eller delvis utanför anordningen när vätska sprutar ut och egentligen borde sprutats på tänderna.

Uppfinningen däremot tillåter käkarna att förbli slutna, så att tänderna ligger i läge för att besprutas med vätska under hela tömningsfasen, detta utan att användaren behöver använda händerna. Tömning och återpåfyllning av blåsan enligt uppfinningen kan ske med tungan som framgår av beskrivningen s. 3, andra stycket, rad 2. Detta möjliggör att tänderna förblir i ett fixt läge som är optimerat för den rengöringsbehandling som vätskan ger. Detta sätt att tömma och återfylla blåsan på är nytt relativt båda hänvisningarna och ger en optimerande effekt som uppnås på ett icke uppenbart sätt som jag vill hävda är gott skäl för att det nya huvudkravet har uppfinningshöjd.

Därtill vill jag hävda att även om de båda dokumenten ligger inom samma teknikområde, finns det så pass många skillnader mellan dem båda och uppfinningen, att det inte är helt uppenbart hur de ska kombineras för att uppnå uppfinningen. Medan vätskan i D1 flödar fram och åter längs tandradernas längdsutsträckning, sprutar vätskan i D2 rakt emot tändernas sidoytor, alltså på ett helt annorlunda sätt. Därtill innesluter anordningen enligt D2 vätskan i sitt inre, medan i D1 tillförs vätskan från en separat blåsa. Det är alltså flera särdrag som måste hämtas från den ena konstruktionen till den andra för att uppnå delar av uppfinningen och det är inte uppenbart vilka särdrag som ska kombineras och hur, annat än ur ett aposterioriperspektiv. Ingetdera dokument antyder heller hur en blåsa skulle kunna aktiveras med tungan, något som ger den överraskande effekt som lagts fram ovan.

Jag bifogar därför korrigerade handlingar i enlighet med ovanstående kommentarer.

Om detta förtydligande av det sökta skyddsomfånget ej bedöms tillfyllest och något ytterligare föreläggande inte medges, vill jag begära muntlig diskussion.

Med vänliga hälsningar,

Chonburi, Thailand 16/8 2011

Bengt Fenger-Krog